

บรรณานิการและ

วารสารฉบับนี้ นับเป็นฉบับตั้งต้นของการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาเข้าสู่สาน Scopus ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ (1) การปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหาบทคัดย่อ เป็นแบบบทคัดย่อขยาย เพื่อให้ผู้อ่านภาษาอังกฤษเข้าใจเนื้อหาสาระของบทความได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากวารสารไม่มีนโยบายจะตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษทั้งฉบับ (2) ตาราง และภาพทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ในส่วนของนโยบาย และจรรยาบรรณของวารสาร ก็ได้ปรับปรุงแก้ไขในข้อ 1 ย่อหน้าแรก จากเดิมกำหนดมาตรฐาน “ระดับชาติ” เป็น “ระดับนานาชาติ” ด้วย

ในส่วนของ ความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์ เนื่องจากได้มีระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมว่าด้วยจริยธรรมการวิจัยทั่วไป พ.ศ. 2565 ซึ่งมีสถานะเป็นกฎหมาย และมีสภาพบังคับสำหรับนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องจากเดิมที่มีเพียงแนวทางตามคู่มือ “จรรยาบรรณวิชาชีพของนักวิจัยและแนวทางปฏิบัติ” ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2554 ฉบับนี้ ในหัวข้อที่ 4 ความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์ ข้อ 4.1 จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยแก้ไขจาก การให้ถือปฏิบัติตามคู่มือ “จรรยาบรรณวิชาชีพของนักวิจัยและแนวทางปฏิบัติ” ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2554 เป็นให้ถือปฏิบัติตาม ตาม ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์

วิจัย และนวัตกรรม ว่าด้วยจริยธรรมการวิจัยทั่วไป พ.ศ. 2565 แทน ผู้นิพนธ์และผู้เกี่ยวข้องพึงศึกษาและปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด เพราะจะเป็นการดูแลเป็นกฎหมายซึ่งมีสภาพบังคับให้ต้องปฏิบัติตาม โดยมีบทลงโทษหากละเมิดด้วย

น่าสนใจ ที่การแก้ไขปรับปรุงวารสารได้รับความร่วมมือจากผู้นิพนธ์ทุกท่านด้วยดี ฉบับนี้จึงมีเนื้อหาแน่นยิ่งกว่าเดิม โดยมีนิพนธ์ทั้งฉบับถึง 14 เรื่อง และบทปริทัศน์ 1 เรื่อง

นิพนธ์ทั้งฉบับเรื่องแรก การศึกษาประสิทธิผลและความปลอดภัยของยาสัตว์ราตรื่นกาวาสีน ประสาทส่วนปลายเสื่อมบวมชาส่วนล่าง ในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 เป็นการวิจัยทางคลินิกโดยวิธีสุ่มเปรียบเทียบ จึงมีความน่าเชื่อถือสูงหากมีการดำเนินการวิจัยอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์การวิจัยที่ดีของไอซีเอช (ICH GCP Guideline) ผลการวิจัยพบว่ายาสัตว์ราตรื่นกาวาสีนผู้ป่วยเบาหวานระยะที่ 2 สามารถลดอาการชาและเพิ่มคุณภาพชีวิต แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากกลุ่มเปรียบเทียบ อย่างไรก็ได้ การศึกษานี้เป็นการศึกษาทางคลินิก ระยะที่ 2 ยังต้องวิจัยในระยะที่ 3 จากกลุ่มผู้ป่วยจำนวนมากเพียงพอ ดังผู้วิจัยก็ระบุไว้ในข้อจำกัดการวิจัยแล้ว ทั้งนี้ หากจะมีการวิจัยในระยะต่อไป จะต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพิ่มขึ้นอีกมาก เช่น (1) การศึกษาตัวบับยาสัตว์ราตรื่น ว่ามีส่วนประกอบใดบ้าง สมุนไพรแต่ละชนิดมุ่งผลอะไร (2) ตัวยาแต่ละชนิดมีปฏิกิริยาระหว่างยา กับยาที่มัก

ใช้ร่วมกับผู้ป่วยเบาหวานอย่างไรบ้าง (3) ขนาดยา สหศารว่าที่ใช้ควรเป็นเท่าไร วันละกี่ครั้ง ระยะเวลา เท่าใด (4) การลดอาการชาเกิดจากผลของวิตามิน บี 1 และยาหรือหัตถการอื่นมากน้อยเพียงไร เรื่องที่ 2 การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผล ผลข้างเคียงและ คุณภาพชีวิตของยาชาตุบรรจุกับยาไซเมกโนใน ผู้ป่วยที่มีอาการห้องอีดีไม่ทราบสาเหตุ ของสถานี อนามัยเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา จังหวัดปทุมธานี น่าสนใจที่เป็นการศึกษาในระดับ สถานีอนามัยที่มีการออกแบบและการดำเนินการ วิจัยดีพอสมควร โดยพบว่ายาชาตุบรรจุสามารถลด อาการห้องอีดีในผู้ป่วยดีสเปปเซียได้ไม่แตกต่างจาก ยาไซเมกโนอย่างไรก็ได้ การวิจัยนี้เป็นการศึกษาทาง คลินิกระยะที่ 2 จำเป็นต้องทำการศึกษาในคนระยะ ที่ 3 ต่อไป โดยการออกแบบและการดำเนินการวิจัยให้ ได้ตามหลักเกณฑ์การวิจัยทางคลินิกที่ดีของไอซีเอช เรื่องที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลและความปลอดภัย ของสารสกัดตารับยาเบญจ์茗茗ฤทธิ์ในผู้ป่วยมะเร็ง เชลล์ตับ : การศึกษาทางคลินิกระยะที่ 2 เป็นการ ศึกษาที่มีการออกแบบและการดำเนินการวิจัยที่ดี พอสมควร น่าเลียดายที่สามารถติดตามผลได้เพียง ร้อยละ 61.64 ของขนาดตัวอย่างที่คำนวณไว้ ควร ดำเนินการศึกษาต่อไป โดยการออกแบบให้รัดกุมยิ่ง ขึ้น และดำเนินการวิจัยให้ได้ตามหลักเกณฑ์การวิจัย ทางคลินิกที่ดีของไอซีเอช เพื่อให้ผลการศึกษาเป็นที่ ยอมรับกว้างขวางยิ่งขึ้น เรื่องที่ 4 ประสิทธิผลของ ตารับยาสมุนไพรที่ใช้ในการรักษาโรคนอนไม่หลับ โรงพยาบาลพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการ ศึกษาจากเวชระเบียนผู้ป่วย ช่วง พ.ศ. 2562-2564 ผล ที่ได้จึงเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม ต่อไป น่าสังเกตว่าอาการนอนไม่หลับเป็นอาการที่พบ บ่อย แต่การศึกษาที่ศึกษาในช่วงเวลาถึง 3 ปี มีข้อมูล

ให้นำมาศึกษาได้เพียง 60 ราย จึงเป็นขนาดตัวอย่าง ที่เล็กมาก ขณะที่จากการนอนไม่หลับมีหลายชนิด การ ศึกษาในยังถึง 3 ตำรับ จึงแปลผลได้ยาก ข้อมูลนี้จึง เป็นข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น

เรื่องที่ 5 การประเมินความปลอดภัยของเจล สารสกัดจากทองพันชั่งที่เตรียมจากโรงงานต้นแบบ เป็นการศึกษาจากทองพันชั่งตามมาตรฐานสากล ทั้ง การเตรียมสารสกัด การทดลองในสัตว์และในมนุษย์ ซึ่งพบว่าเจลสารสกัดจากทองพันชั่งที่พัฒนาขึ้น มี ความปลอดภัยทั้งในการทดลองในสัตว์และมนุษย์ สามารถนำไปศึกษาในระดับคลินิกได้ต่อไป เรื่องที่ 6

Anti-SARS-CoV-2 Activity and Inhibition of ACE2 and TMPRSS2 Expression of Ya Prasa Pro Yai, Ya Ha Rak and Ya Chanthalila Traditional Drug Formulation เป็นการศึกษาวิจัยที่ ของตารับยาสมุนไพร 3 ตำรับนี้ต่อเชื้อไวรัสโคโรนา-19 อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ครั้งแรกในประเทศไทย ซึ่งพบ ว่าตารับยาทั้งสามมีฤทธิ์ต้านไวรัสก่อโรคโคโรนา-19 โดยยาตารับจันหลีลามีฤทธิ์ยับยั้งเอนไซม์ ACE2 ได้ ดีกว่าอีก 2 ตำรับ จึงควรเลือกใช้เพื่อการศึกษาคลินิก ต่อไป ทั้งนี้ยังไม่สามารถสรุปได้ว่ายาจันหลีล่า รวม ทั้งยา 5 ราจ และประสะเปร้าใหญ่ สามารถใช้รักษา โควิด-19 ได้จากการศึกษานี้ เรื่องที่ 7 ผลของสาร สกัดเครื่องแกงเลียงที่เวลาสกัดต่างกัน ต่อการเจริญ เติบโตของเชลล์เม็ดโคโรฟاج และผลต่อปริมาณของ สารเหนี่ยววนการอักเสบโนวเคลียร์เฟคเตอร์ แคปป้า บี พบว่า ส่วนประกอบหลักของแกงเลียงน่าจะมีฤทธิ์ ต้านการอักเสบ แต่เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้น จะ ต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป เรื่องที่ 8 การเปรียบ เทียบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดสิว ฤทธิ์ ยับยั้งการอักเสบและปริมาณฟีนอลิกของสารสกัด จากใบราชจีดสดและแห้ง พบร้าใบราชจีดสดมีฤทธิ์

ยับยั้งเชื้อแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดสิวและมีฤทธิ์ต้านการอักเสบได้ดีกว่าใบרגำจีดแห้ง และวิธีการสักดัดที่เหมาะสมคือการแซงสักดัดในเอกสารอล เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำไปศึกษาและพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์รักษาสิวได้อีกด้วย

เรื่องที่ 9 การศึกษาลักษณะทางมหาพรและลักษณะทางจุลภาคของสันพร้าวหอม เป็นการศึกษาพื้นฐานจากเดิมที่นำเสนอเป็นภาพถ่ายขาวดำ ตั้งแต่ พ.ศ. 2522 ซึ่งภาพยังไม่คมชัด และไม่สมบูรณ์ ครั้งนี้ นำเสนอเป็นภาพถ่ายสีและภาพวาดภายในลักษณะทางจุลทรรศน์ โดยใช้ชุดดาวด่วนภาพที่ต่อจากกล้องจุลทรรศน์ สามารถนำไปใช้ในการจัดทำข้อกำหนดมาตรฐานทางเภสัชเวทของใบและลำต้นสันพร้าวหอม เพื่อใช้ในการอ้างอิงต่อไปได้ ควรมีการทำกับสมุนไพรอื่น ๆ ต่อไป **เรื่องที่ 10 คุณภาพทางกายภาพและทางเคมีของดอกดาหลา ได้ผลการศึกษาซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อกำหนดมาตรฐานทางเคมีของดอกดาหลาในตำรามาตรฐานยาสมุนไพร เพื่อใช้ในการควบคุมคุณภาพของดอกดาหลาในประเทศไทยต่อไป ควรศึกษาในสมุนไพรอื่น ๆ เพิ่มขึ้น **เรื่องที่ 11 การพัฒนาวิธีวิเคราะห์ปริมาณฟริเดลีนในรากกัญชาด้วยวิธีเดนซิโทเมทรี-โครมาโทกราฟิคบานง** ได้วิธีวิเคราะห์ที่สามารถนำไปใช้ในการตรวจวิเคราะห์ปริมาณฟริเดลีนในรากกัญชาซึ่งเป็นประโยชน์ในการควบคุมคุณภาพมาตรฐานของรากกัญชา หรือใช้ในการควบคุมคุณภาพสมุนไพรอื่นที่มีสารฟริเดลีนเป็นสารสำคัญ และสามารถนำไปสู่การกำหนดเกณฑ์ปริมาณสารสำคัญในรากกัญชาต่อไป**

เรื่องที่ 12 การพัฒนาวิธีวิเคราะห์ปริมาณสาร Mitragynine ในใบกระทอมด้วยวิธี Ultra

High Performance Liquid Chromatography

เป็นการพัฒนาจากวิธีวิเคราะห์เดิม ซึ่งมีความยุ่งยากใช้เวลานาน ไม่เหมาะสมสำหรับใช้ในงานวิเคราะห์แบบประจำผลการคึกษาพบว่า วิธีวิเคราะห์ที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง แม่นยำ สะดวก รวดเร็ว และประหยัดสารเคมีที่ใช้ จึงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป **เรื่องที่ 13 การจัดบริการคลินิกัญชาทางการแพทย์ และการสั่งจ่ายผลิตภัณฑ์กัญชาทางการแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐ จังหวัดน่าน เป็นการศึกษาสถานการณ์แบบภาคตัดขวางในจังหวัดน่าน** พบว่าสถานบริการส่วนใหญ่ยังจัดและให้บริการได้ไม่ครอบคลุมกว้างขวาง สาเหตุหลักเกิดจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร และข้อจำกัดเรื่องข้อมูลประวัติพิษของผลิตภัณฑ์ จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงและศึกษาเพิ่มเติมเรื่องประสิทธิผลและความปลอดภัยให้เพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นแก่บุคลากรในการลั่งจ่ายแก้ผู้ป่วยต่อไป **เรื่องที่ 14 วัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุชุมชนเวียงท่ากาน-ยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่** เป็นการศึกษาและนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งพบว่าวัฒนธรรมเหล่านี้จะต้องมีการศึกษาและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีการสนับสนุนทั้งด้านวิชาการ แหล่งเรียนรู้ งบประมาณ และกระบวนการ มีส่วนร่วมทั้งด้านแหล่งที่รับประทานอาหารและการใช้ประโยชน์

บทปริทัศน์ มีเรื่องเดียวคือ แอนโดรกราฟีල์ สารออกฤทธิ์สำคัญจากสมุนไพรฟ้าทะลายโจร ทางเลือกสำหรับการรักษาโรคมะเร็ง เป็นการทบทวนอย่างเป็นระบบ จากการศึกษาเอกสารจำนวนมาก พบว่าแอนโดรกราฟีล์สามารถยับยั้งเซลล์มะเร็งบางชนิดได้ แต่ยังเป็นผลการศึกษาในห้องทดลองและสัตว์ทดลอง จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปอีกมาก

ปกิณกะ ฉบับนี้ จากคณะกรรมการจัดทำตำรา อ้างอิงสมุนไพรไทย เป็นเรื่องรางจีด พจนานุกรมคัพพ์ การแพทย์แผนจีน เล่ม 2 (จีน-ไทย-อังกฤษ) เป็นตอนที่ 15 และบันทึกภูมิปัญญาหมอยาไทยดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ. 2566 เป็นเรื่องของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นแพทย์แผนไทยดีเด่นแห่งชาติประจำปี 2566 ซึ่งเป็นมี 2 ท่าน คือ พ่อหมอบุญมา มองเพีย และพ่อหมอบรรวิทย์ แก้วทอง ซึ่งได้เสียใจที่หลังจากการมอบรางวัลระยั่งยืน ฯ พ่อหมอบุญมา มองเพีย ถึงแก่กรรมจากพวกรา

ไปทั้งๆ ที่ช่วงการลงพื้นที่พบร้านก่อนหน้านั้นไม่นาน ท่านยังมีสุขภาพแข็งแรงและให้บริการประชาชนที่ไปพึ่งพาได้อย่างดี เสด็จถึงหลักหนึ่งในพระไตรลักษณ์ คือ หลักอนิจัง และเป็นมรรคนานาสุสติ แก่พวกราทุกคน

สารสารสมอสมรみて 4 เรื่อง เป็นเรื่องของรางจีด เช่นกัน

พบกันใหม่ฉบับหน้า

นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์

Editor's Note

This issue of the journal is the first to have adopted the Scopus database system, which comprises two major changes: (1) the revision of the format and contents of its abstracts using the extended format so that the reader of the English abstracts will adequately understand the contents of the articles as the journal has no policy to publish the journal entirely in English and (2) all the tables and figures are in English. Besides, the policy and ethics section of the journal has been revised; in the first paragraph of the item 1, the term “national standards” has been changed to “international standards”.

As for **Author's responsibilities**, according to the Thailand Science Research and Innovation (TSRI) Committee's Regulations on General Research Ethics B.E. 2565 (2022), which is a law and enforceable to the researchers and other relevant persons. Previously, this kind of practice had to follow the National Research Council of Thailand's Manual on “Professional Ethics of Researchers and Practical Guidelines” of 2011. Thus, section 4.1 of the 2011 guidance on author's responsibilities has been revised; and the new

2022 guidance of the TSRI Committee has to be followed instead. All authors and other relevant persons have to study and strictly follow the 2022 guidance as it is like a law, any violation of which is punishable.

It is a pleasure that the revision of journal's format has been acceptable to all authors. This issue's contents are plentiful with as many as 14 original articles and one review article.

The first original article is **“Efficacy and Safety of Ya Sahatsathara on Diabetic Peripheral Neuropathy of Lower Legs in Type 2 Diabetic Patients”**. As it is a randomized controlled trial, it is highly reliable if it has followed the ICH GCP Guidelines. The results have shown that Ya Sahatsathara herbal remedy can relieve numbness and enhance the quality of life of type 2 diabetic patients. The differences between the treatment and control groups are significant. However, the study was a phase 2 clinical trial, so a phase 3 trial involving an adequately large number of subjects needs to be conducted as indicated in the limitation section by the authors. As for further studies, much more basic information

needs to be explored such as (1) the ingredients of Ya Sahatsathara recipe - the intended effects of each herb; (2) the drug interactions between each of the drugs commonly used in diabetic patients; (3) the appropriate dosage of Ya Sahatsathara - times of medication per day and for how many days; (4) the extent of numbness reduction induced by vitamin B1 and other drugs or procedures. The second article is **“A Comparative Study on the Efficacy and Side Effects of Ya That Banchop and Simethicone in Treatment of Patients with Functional Dyspepsia at HM The King's 6th Cycle Birthday Chaloem Phra Kiat Health Center, Pathum Thani Province”**. Interestingly, the study was carried out at the health center (subdistrict) level with a rather good research design and undertaking. It is been found that Ya That Banchop herbal drug can relieve flatulence in dyspepsia patients. The herbal drug's efficacy is not different from that of simethicone. However, as it was a phase 2 clinical trial, a phase 3 trial should be conducted with humans, based on the ICH GCP Guidelines. The third article is **“Efficacy and Safety of Thai Traditional Medicine Formula Benja Amarit Extract in Patients with Hepatocellular Carcinoma: A Clinical Trial Phase II”**. The study's research design and undertaking was rather good, but it was a pity that only 61.6% of the desired participants could be followed up. Further studies should

be carried out with a better research design and undertaking, according to the ICH GCP Guidelines, so that the results will be more widely acceptable. The fourth article is **“A Retrospective Study on Efficacy of Thai Herbal Formulas for Treating Chronic Insomnia in Phunphin Hospital, Surat Thani Province”**. The study data were retrieved from patients' records during 2019-2021. The results are just preliminary data for use in further studies. It is noteworthy that insomnia is a commonly found symptom, but data from only 60 patients or participants could be studied over the long 3-year period. That was a very small sample size, while as many as three insomnia drug formulas were assessed. So it was difficult to interpret the data and only preliminary information could be obtained.

The fifth article is “Safety Evaluation of *Rhinacanthus nasutus* Root Extract Gel Prepared from a Pilot Plant”. The study involved *thong phan chang*, the herb's name in Thai, based on the international standards for its extract preparation and experimentation in animals and humans. The herbal extract gel has been found to be safe for both animals and humans, and can be used for further clinical trials. The sixth article is **“Anti-SARS-CoV-2 Activity and Inhibition of ACE2 and TM-PRSS2 Expression of Ya Prasa Pro Yai, Ya Ha Rak and Ya Chanthalila Traditional Drug Formulas”**. It was the first scientific study ever

conducted on three herbal remedies against the Covid-19 virus in Thailand. All the three herbal drugs were found to have anti-Covid virus activities. **Ya Chanthalila** could better inhibit ACE2 enzyme than the other two drugs; so it should be selected for further clinical studies. This study cannot conclude that all the three herbal drugs are efficacious in treating Covid-19. The seventh article is "**Effect of Extraction Time of Kaeng Liang Paste on Cell Viability and Anti-inflammatory Activity by NF- κ B Induction**". The preliminary study has found that the ingredients of Kaeng Liang, a Thai spicy veggie soup, may possess anti-inflammatory properties. So further studies should be conducted. The eighth article is "**A Comparison of Antibacterial Activity Against Acne-Inducing Bacteria, Anti-inflammatory Activity, and Total Phenolic Content of Fresh and Dried Leaves of *Thunbergia laurifolia* Lindl Extracts**". The extract from fresh leaves of *T. laurifolia*, or *rang chuet* in Thai, has been found to have a better antibacterial activity against acne-inducing bacteria and a better anti-inflammatory activity than dried leaves. The appropriate extraction is maceration in ethanol. This basic information can be used for developing an anti-acne product in the future. The ninth article is "**Macroscopic and Microscopic Characteristics of *Eupatorium fortunei* Turcz.**" Based on a previous basic study that had presented unclear/incomplete

black and white photos, this study has shown color photos and drawings under microscope using a photographic set and a drawing tube attached to the microscope. The obtained information can be used for pharmacognostic specifications preparation of the leaves and stem of *E. fortunei* (*san phra hom* in Thai) as well as other medicinal herbs. The tenth article is "**Physico-Chemical Properties of *Etlingera elatior* (Jack) R.M. Smith. Flowers**". The study results can be used as a guide for the establishment of a monograph that contains chemical standard specifications of *E. elatior* or *dala* flowers in the Thai Herbal Pharmacopoeia, which will be used for quality control in Thailand; and further similar studies should be conducted on other medicinal plants. The eleventh article is "**Development and Method Validation of Friedelin Contents in *Cannabis sativa* L. Roots Using Thin Layer Chromatography Densitometry**". The obtained validation method can be used for determining the amount of friedelin in cannabis roots; it is useful for the quality control of cannabis roots as well as other medicinal plants that contain friedelin as an active substance. The information can lead to the designation of the standard amount of active ingredients in cannabis roots.

The twelfth article is "**Development and Method Validation of Mitragynine Contents in *Mitragyna speciosa* (Korth.) Havil. Leaves by Ultra High Performance Liquid Chroma-**

tography". Based on the old validation method, which was complicated, time-consuming, and unfit for routine analyses of *krathom* or *M. speciosa* leaves, the newly developed method has been found to be accurate, precise, convenient, rapid and less chemical using. So it can be further used. The thirteenth article is **"Service Management of Medical Cannabis Clinics and Cannabis Product Prescription at Government Hospitals in Nan Province"**. This cross-sectional situation analysis conducted in Nan province has found that most health-care facilities have not set up and provided medical cannabis services in a thorough manner, mainly due to constraints of resources and product efficacy information. Thus, further studies should be conducted on the efficacy and safety of the products in order to create confidence for prescribing health-care providers. The fourteenth article is **"Traditional Food Culture for Elderly Health Promotion in Wiang Tha Kan and Yuwa Communities, San Pa Tong District, Chiang Mai Province"**. The study and its results are interestingly presented. Such food cultures need to be systematically studied and developed with technical and funding support using the participatory process on food resources and utilization.

The only one **review article** in this issue is **"Andrographolide, a Bioactive Compound**

of *Andrographis paniculata*, as Alternative Therapeutic for Cancer". Based on the systematic review of a lot of documents, it has been found that andrographolide can inhibit the growth of some cancer cells. As it was a study in vitro and in animals, many further studies need to be undertaken.

The miscellaneous articles in this issue include: A monograph on *Rang Chuet* (*Thunbergia laurifolia*) from the Committee on the Preparation of Monographs of Selected Thai Materia Medica; The Dictionary of Traditional Chinese Medicine, Vol 2 (Chinese-Thai-English), part 15; and Memoirs on Thai Folk Wisdom of two National Outstanding Thai Folk Healers for 2023 - Healer Bunma Mung Pue and Healer Prawit Khaewthong. It is so sad that, shortly after receiving the award, Healer Bunma Mung Pue passed away, even though when we actually met him a short while earlier, he looked healthy and could provide folk medical services very well for the people. That reflects one of the Three Common Characteristics (*Trilak* in Buddhism), i.e. impermanence (*Anicca*), and is the Contemplation of Death (*Maranassati*) for all of us.

In the Journal Club section, there are four stories, all about ***Rang Chuet* (*Thunbergia laurifolia*)**.

See you in the next issue!